Ez kapitola 46.

[1] Toto praví Panovník Hospodin: "Brána vnitřního nádvoří, obrácená k východu, zůstane zavřená po šest pracovních dní, ale v den odpočinku a v den novoluní bude otevřená. [2] Kníže vstoupí zvenčí dvoranou brány a postaví se u veřejí brány. Kněží připraví jeho zápalnou oběť a jeho oběti pokojné a on se bude klanět na prahu brány. Pak z ní vyjde a brána se nezavře až do večera. [3] Také lid země se bude u vchodu do té brány klanět před Hospodinem ve dnech odpočinku a o novoluních. [4] Zápalnou obětí, kterou kníže přinese Hospodinu v den odpočinku, bude šest beránků bez vady a beran bez vady. [5] A přídavnou obětí bude éfa mouky na berana; a k beránkům, co může dát jako přídavnou oběť; a hín oleje na éfu. [6] V den novoluní připraví mladého býčka bez vady a šest beránků a berana; i ti budou bez vady. [7] Připraví také jako přídavnou oběť éfu mouky na býčka, éfu na berana a k beránkům podle svých možností; a hín oleje na éfu. [8] Když bude kníže vstupovat, projde dvoranou brány a stejnou cestou vyjde. [9] Ale když bude vstupovat lid země k slavnostním shromážděním před Hospodina, ten, kdo bude vstupovat severní branou, aby se klaněl, vyjde branou jižní, a kdo bude vstupovat branou jižní, bude vycházet branou severní. Nevrátí se branou, kterou vstoupil, ale vyjde branou protější. [10] Kníže vejde uprostřed vstupujících a s vycházejícími vyjde. [11] O svátcích a slavnostních shromážděních bude přídavnou obětí éfa mouky na býčka, éfa na berana a k beránkům, co může dát; a hín oleje na éfu. [12] Připraví-li kníže Hospodinu dobrovolnou oběť zápalnou nebo dobrovolné oběti pokojné, ať je mu otevřena brána obrácená k východu. Jako svou oběť zápalnou a své oběti pokojné připraví totéž, co připravil v den odpočinku. Potom vyjde a po jeho odchodu bude brána uzavřena. [13] Denně připravíš jako zápalnou oběť Hospodinu ročního beránka bez vady; připravíš jej každého jitra. [14] A k němu jako přídavnou oběť připravíš každého jitra šestinu éfy mouky a třetinu hínu oleje k pokropení bílé mouky. Je to každodenní přídavná oběť Hospodinu podle provždy platných nařízení. [15] Každého jitra připraví beránka a oběť přídavnou i olej. To je každodenní oběť zápalná." [16] Toto praví Panovník Hospodin: "Jestliže dá kníže dar některému ze svých synů, bude to jeho synům náležet jako dědičný podíl. Bude to tedy jejich trvalé vlastnictví. [17] Když však dá dar z dědičného podílu některému ze svých služebníků, zůstane mu to do léta osvobození a pak se vrátí knížeti. Jeho dědičný podíl náleží výhradně jeho synům. [18] Kníže nevezme nic z dědičného podílu lidu, nebude je vytlačovat z jejich trvalého vlastnictví. Svým synům dá dědičný podíl z vlastního trvalého vlastnictví, aby nikdo z mého lidu nemusel ze svého trvalého vlastnictví pryč." [19] I vedl mě vchodem v postranní části brány do svatých komor pro kněze, které jsou obráceny k severu, a hle, bylo tam místo v odlehlém koutě na západ. [20] Řekl mi: "Toto je místo, kde kněží vaří maso oběti za vinu a oběti za hřích, kde pečou chleby z oběti přídavné; nesmějí to vynášet do vnějšího nádvoří, aby neposvěcovali lid." [21] Pak mě vyvedl do vnějšího nádvoří a provedl čtyřmi jeho rohy, A hle, v každém rohu nádvoří byl dvůr. [22] Ve čtyřech rozích nádvoří byly nezastřešené dvory čtyřicet loket dlouhé a třicet loket široké. Všechny čtyři měly týž rozměr a byly vestavěny do rohů. [23] A všechny čtyři měly kolem dokola kamennou ohradu a dole kolem ohrazení byla udělána topeniště. [24] I řekl mi: "Toto jsou kuchyně, kde služebníci domu budou vařit oběti lidu."